

[Rosing.]

behandlingen blev udkastet vedtaget af samtlige medlemmer.

Med disse få bemærkninger og uden at komme nærmere ind på lovforslagets enkeltheder, som man kan drøfte under udvalgsarbejdet, vil jeg anbefale en hurtig og villig behandling af forslaget i det høje ting.

Angående det foreliggende forslag om ændring i lov nr. 271 af 27. maj 1950 om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v., der vedrører en forøgelse af antallet af landsrådsmedlemmer fra 14 til 16, vil jeg kun sige, at dette er en naturlig følge af bestræbelserne for at samle Grønlands landsdele til en politisk og administrativ enhed. Landsrådet har jo allerede for nogle år siden rakt hånden ud for at byde disse distrikter — nemlig Thule i Nordgrønland og Scoresbysund og Angmagssalik i Østgrønland — velkommen til Vestgrønlands kommunalordning, men nu angår ændringen desværre kun de to førstnævnte områder, nemlig Thule og Scoresbysund; ikke desto mindre er vi glade for at efterkomme disse distrikters ønske om en snarlig administrativ tilslutning til Vestgrønland. Lad os håbe, at turen kommer til Angmagssalik allerede næste folketingsår.

Med disse få ord vil jeg anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse, så de omhandlede distrikters repræsentation i landsrådet kan blive en realitet allerede i år.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Jeg har megen grund til at sige tak for den modtagelse, disse to lovforslag har fået i det høje ting, en modtagelse, som jeg naturligvis er meget glad for. Der blev fremsat et par bemærkninger, som jeg skal søge at svare på.

Det er rigtigt, som både det ærede medlem frk. Helga Pedersen og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde, at man på den ene side absolut skal tage den private handel ved hånden; på den anden side skal man have den anden hånd parat til i givet fald at kunne trække tilbage igen eller eventuelt foretage en lille afstraffelse på pæn måde, så man har kontrol med forholdene.

Det er ikke tanken at kvæle det private initiativ med dette lovforslag om sundhedsvæsenet i Grønland. Man kunne måske oven i købet sige — og dette er til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen — at disse lovbestem-

melser vil gavne det private initiativ. Det ville nemlig være meget kedeligt, om de private kom alt for langt ud i større investeringer, end tilfældet er i dag, og vi så kom med et lovforslag, der kunne lave temmelig stor ravage. Også derfor tror jeg, det er godt, lovforslaget kommer på nuværende tidspunkt.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg lige komme med yderligere en bemærkning. Det er jo meget smukt af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen at ville prøve at redde indlandsisen; om det lykkes, må udvalget tage stilling til. Aviserne har jo haft travlt med at skrive om udlandsisen, der nu skulle til Grønland. Hvordan udvalget vil klare det, bliver så en anden sag.

Det ærede medlem hr. Vivikes anbefaling af lovforslagene glædede mig meget. Jeg vil dog lige sige, at jeg synes ikke, det skal forblive ubemærket, at det ærede medlem hr. Vivike sagde, at vi skal tage os godt af vore børn, og vi skal tage os af vort „forsømte barn“. Jeg forstar nok den gode mening med dette udtryk, og jeg tror også, det er ærlig ment på den måde, at vi bør gøre noget mere i Grønland, og det skal vi også. Men hvad angår udtrykket „forsømt barn“, vil jeg gerne sige her i det høje ting, at det er for stærkt et udtryk at bruge. Det er ikke noget forsømt barn, vi har i Grønland. Der er ofret så meget i de seneste år, at vi kan godt være det bekendt. Vi har endnu opgaver dér, og det er dem, vi skal tage fat på; men forsømt i egentligste forstand synes jeg ikke man kan sige Grønland er.

Jeg vil gerne støtte det ærede medlem hr. Rosings udtalelse om flyvningen. Det er nemlig meget vigtigt, at man bemærker, at med den hurtige forbindelse, der er i dag selv til ret fjerne steder, kan der meget hurtigt opstå en akut situation rent smitte-mæssigt.

Yderligere vil jeg gerne til det ærede medlem hr. Rosing sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at det naturligvis er landsrådssamlingen, der tænkes på i den forbindelse, det ærede medlem nævnte.

Måske kunne jeg benytte lejligheden til at sige lidt om sundhedsvæsenets udvikling i Grønland i de forløbne 10 år; så vil man også deraf kunne udlede, om det er så forsømt endda.

Loven af 27. maj 1950 om sundheds-